

culis, cuius sunt & subdita Eurypylo terra, & Phyllo, ubi Apollinis Phyllai fanum est, & Ichna, &c. Templo Laureum additur Nemus ob Laurum Phœbo sacrum, qui apud Poetam ita profequitur.

*Centaurus Phyllos celeberrimus hos, & Oreas
SYMMELIS Phthiis progenere iugis,
Hos memorare placet, namque hinc Phyllæus
Apollo*

*Dicitur ego, & Phyllus Thessalagrata mihi est.
Nam genus antiquo Phyllos qui traxit ab
Orneo,*

*Ingentes Orni spicula cuius erant:
Cum sevos Lapithas fregisset Marte cruento,
Dux ubi semivirum semivir ipse foret:
Atq; triumphator patrium remearet in Ossam,
Ichnaa Eurypyli sessus ad arva stetit.*

*Vulnereq; accepto, fureret cum fortis in hostes,
(Quod Chironis Avi non bene clausit opus)
Concidit hic, abiturmq; anima laxavit acerbum
Tristecrude scens plaga labore via.*

*Sicq; cadens inter quasit asanguine palmas
Par victis victor conditione fuit.
Atq; sepultus ibi, Phylli memorabile nomen
Illius in nomen fecit abire loci.*

*Nam, quem Phyllaliam jam tum dixere
prios,
Hunc Phyllon voluit dicere Phthia Thetis.
Hicq; sacro Daphnone mihi, temploq; dicato
Deucalionis me coluere diu.*

*Hinc data Phyllæi mihi nomina, ut inclita
Phylli
Gloria stet semper, sitq; coava mihi.*

Concinnum efficit loco nomen à Centauro inditum, quod Phyllalia quoque dictus sit & hæc pro primâ sumatur nomenclaturâ. Sicut ex Ornei quoque descendit bene canitur, cum Orneus Centaurus fuerit ex iis, quibus cum Theseum decertasse meminit Ovidius. Ornos autem pro jaculis ab Orneo torqueri potuisse Iuvenalis insinuat, idem de Monycho ex Centauris altero narrans, ubi sic

Quantus jaculetur Monychus Ornos.

Hinc probe cum Lapithis quoque pugnasse latus est Phyllos reviviscentibus aviti Martis feminibus. Hoc enim innuitur antiquorum traditio, Centauros nimirum cum Lapithis, & Ixione illis dominante bellum exercuisse. Taurorum siquidem grege per Montis Pelii juga ferocibus insultibus deficiente, non illi tantum montes infestabantur, sed culta quoque illorum loca ferocia perfundabant. Quapropter ab Ixione oblata fertur pecunia, quâ donandus esset, qui animalium eorum compefcere potuisset veritatem. Pelii accolæ juvenes equos domare ceperunt, quibus insidentes, tauros quoque domuerunt. Inde crediti Centauri mediâ ex parte homines, mediâ equi, cum in equitibus procul appareat mixta species equi, & viri. Eâ de re in superbiam elati, cum Ixione, & Lapithis certare ausi sunt. Cum quibus cum ob hereditariam inimicitiam preliatus esset Phthioticorum fratrum pater, victor quidem evasit, at graviter faucibus. Quamobrem itinere in Ossam instituto, mediâ viâ procubuit ex vulneris recrudescencia, quam via difficultas promoverat. Locus ille erat Phyllalia, ad quam iter erat media Eurypylo, quæ Ichnaa vocatur à Poetâ propter Ichnarum propinquitatem ex Strabone superius ostensam, Phyllum demum à Centauri morte nuncupa-

vit Phthia Thetis, qui Phthiam nempe civitatem ad Maliacum sinum, & Apidanum fluvium Achillis patriam inhabitabant, quæ Thetidium quoque à Theti Achillis ejusdem matre dicta est. Ad Centauri denique sepulchrum enatæ finguntur plantæ illæ, quæ quicquam secum nomine conveniebant, & præsertim utrumque Phyllorum: In alterum enim istorum, nempe in marem, conversus videtur, cum, quemadmodum Centaurus mares tantum genuerat, ex Phyllo pariter ejusce generis herba masculorum tantum partus promovendi ferant, sicut & à Phyllo fœmina fœmellarum: undè nomen itidem apud Græcos illis obtigit, alteri τὸ ἀρρενογόνον, masculos, nempe generantis, alteri θηλυγόνου, scilicet fœmineum partum facientis. Quod in hæc eleganter exprimitur à Poeta in Amamelidis metamorphosin post V. C. Ludovici Boncompagni Græcarum literarum apud nos professoris, & humanissimi in ea facultate præceptoris olim sui mentionem properante.

Quodque magis mirere, velut venerata sepulchrum,

*Orta ibi stirps Phylli nomine quæq; sonat.
Phyllon utrumque præu natum hic, quod Graja vocaret*

*Ἀρρενας ορα γένον, θηλυγόνον τε φύτον.
Namque ubi Phyllorum sunt mas, & fœmina
ab alva*

*Ducit fœmellas fœmina, masq; mares.
Quin & cum primum non essent cognita Phylla,
Mutatum Phylli corpus in istaratum est.
Hæcque fidem fovit, maribus quod mascula
Phylla*

*Dant ortum, ut genuit Phyllos & ipse mares.
At cum Phyllon ibi quod, λινίζωσιν habetur,
Prodierit, Latij fœmineumq; vocant:*

*Et quia Divorum retulit nemo illa patrasse,
Nec cui cuncta parent, hæc patuere mihi:
Hæc tibi si quisquam narrabit, Mythica credes,
Nam si vera forent, hæc mihi nota forent.*

*Phyllida ut in plantam si te migrasse docebit
Pelignus Vates, ἀξιόπιστος erit
Phyllida, quæ postquam vixit novâ in Arbore,
Phylli*

*Ad bustum pariter multiplicata viret.
Phyllireamque illic, Philyram, Philycenque
frequentem*

*Nacta, simul tumulo stemma virendo facit.
Nec deerat Φειδός, quem tu pro Subere sumis,
Cum BONCOMPAGNO, Graja, probante,
canis.*

*Illic Phellodrys fuerat, Phellandryon illic,
Quæq; sepulchrali facta corona solo.
Defuit una virens alibi Φιλόφιδος Oreas,
Cum Comaro fratrem quatibi, Phylle, tulit.*

Ecce Symmelidis enunciata transformatio-nem. Illa quippe dilecti mortem in Ossâ percipiens, tanto dicitur affecta dolore, ut post brevissimam querelam mortali correpta deliquio semianimis conciderit. Quo in statu à Jove afflictissimam Nympham commiserato in Amamelidem conversa describitur. Nec incongruam censeo Græcam ejusce querelæ expressionem, cum, ut ordo præsentis Poematij postulat, ea pendeat ex arbitrio Phœbi narrantis, quem non dedecet Græcè canere intelligenti, ubi maximè vernaculâ conquerentis linguâ ipsissima lamentantis verba referri, & affectus ipsius inalteratos exprimi contigit.

Quæ cum duplex sit, ut Mercurialis Mas, & Fœmina cum testiculis, atque spicatis floribus Magnifica, & Fœminifica appellatur. Linozostros lentècings, ut linum: sunt enim utraq; inter primaria emollientia in Medicina.

ἀξιόπιστος fide dignus, quo utitur & Bonifac. Mus. l. 4. 62 Φειδός Suber.

Φιλόφυλλος Phyllum amans.

Cic. Acad. Quæst. 3.

Nec

Daphninas, Platanos, acacrias Cyparissos Martialis. l. 10. ep. 50.

Disposuit Daphnon suo Torquatus in agro l. 10. ep. 79.

Ovid. l. 12. Met. fab. 4. 5.

Sat. 1. Lucan. aut te jactantē Monychon Ornos.

De Phyllo herba Dio. l. 3. c. 123. atq; Theop. l. 9. H. Pl. c. 19.